కర్రె కుక్కనే బాలనాగమ్మ

ఏ నాటుకమైనా సరే మంచిగా కమ్మాలంటే బుడ్డెనుకాడు ఉషారుగుండాలె. బుడ్డెనుకాడంటే జోకర్. ఈ పాత్ర అచ్చు పుస్తకంల ఉండది. రాజు వేశం వచ్చినప్పుడు మంత్రిలెక్క, రాణి వేశం వచ్చినప్పుడు చెలికాని లెక్క, వేరే చిల్లర చిల్లర వేశాలు వచ్చినప్పుడు బుడ్డెనికాని లెక్క, పాత్రలన్నిటినీ పరిచయం జెయ్యాలె. ఏ రాజ్యం, ఏం పేరు, ఎటువోతున్నవని అడుగాలె. అదోటి ఇదోటి డిల్లేకి మాటలు చెప్పి అందరినీ నవ్వియ్యాలె.

ఎప్పుడన్నా మేకప్ రడీగాక టయానికి ఏశం రాకపోతే ఏశం వచ్చేదాక ఏదో పిట్ట కథనో పాటనో అందుకోవాలె. ఎప్పుడన్నా ఏశకాళ్లు వచనం తప్పు చెప్పితే సవరిచ్చి చెప్పాలె. ఏశకాళ్లందరు పాడిన పాటలే పాడుతరు. చెప్పిన వచనమే చెప్పుతరు గనీ, బుడ్డెనుకాడు చెప్పిన జోకులు చెప్పద్దు. ఆట ఆటకు కొత్త కొత్త జోకులు చెప్పాలె. రకరకాల పాటలు అప్పటికప్పుడు కైగట్టి పాడాలె.

ఇవన్నీ పంతులు చెప్పడు. పుస్తకంల దొరుకయి. వాళ్లకు వాళ్లే పుట్టియ్యాలె. మాటలు, పాటలు ఒంటియ్యాలె. అందుకని అన్ని వేశాలకంటే బుడ్డెనుకాని వేశం కష్టం. ఇంకో కష్టమైన పనేంటిదంటే ఏశాలన్నీ ఇటు వచ్చి అటు వోతయి. బుడ్డెనుకాడు మాత్రము ప్రార్థనతో వచ్చి మంగళారతి పాట దాక ఉండాలె. అసొంటి డిల్లేకి మనుషులు మా మ్యాల్లంల లేరు. ఏవో పంతులు జెప్పిన నాలుగు జోకులు తప్ప పుట్టిచ్చి చెప్పే తెలివి ఎవ్వలకు లేదు.

మాకు లేకపోతే లేకపాయె. ఎట్లనో ఎల్లదీత్తము. ఇన్ని రోజులు ఎల్లదియ్యలేదా? ఇప్పుడు గట్లనే ఎల్లదీత్తుముగనీ మాకు పోటీగా పెట్టింద్రే ఏశాల రాములు మ్యాల్లం. అందులో కొండం రాజయ్యది జోకర్ ఏశం. వాడు వచ్చిండంటే కతం. కడుపులు కుట్లువట్ట నవ్విత్తడు. పిచ్చిపిచ్చిగా జోకులేత్తడు. అన్నీ డబుల్ మీనింగు మాటలు మాట్లాడుతడు.

వాళ్లు మొన్ననే 'బాలనాగమ్మ' ఆటాడింద్రు. ఒక్కనికి పాట సరిగ్గా రాలేదు. పద్యాలు సరిగ్గా పాడరాలేదు. బాలనాగమ్మ ఆట జూత్తుంటే జనం గొడగొడ ఏడ్వాలె. మానిక్యాలదేవి మరుమన్న పిల్లలను కట్టపెడుతున్నప్పుడు, ఏడుగురు ఆడిపిల్లలను రాజు అడివిలో విడిచిపెట్టినప్పుడు, పద్యాలు పాడుతుంటే పొలగాండ్లకు ఎంత కట్టమచ్చెనని కంట తడివెట్టాలె. బాలనాగమ్మను మాయల పక్కీరు కర్రె కుక్కను జేసి తీసుకపోతుంటే జనం పక్కున పలుగాలె. మాయల పక్కీరు వచ్చిండంటే టేటర్ గడగడ వనుకాలె.

ఏశాల రాములు మ్యాల్లంల ఇవేవీ లెవ్వు. జనం ఒక్కడంటే ఒక్కడుగూడా కంటతడే పెట్టలేదు. మాయలపక్కీరు ఏశమేసిన బచ్చు మల్లయ్యకైతే గూతనే ఎల్లలేదు. గట్టిగ గాలివెడితే కొట్టుకపోయేట్టున్నడు. అయినా వాళ్లకు మంచి పేరచ్చింది. ఏం ఆటరా అంటే ఏమాటరా అన్నరు. బలే ఆడింద్రని పొగిడింద్రు.

అట్లా పేరు వచ్చుడుకు కారణం జోకర్ ఏశమేసిన కొండం రాజయ్యనే! వాడు అప్పటికప్పుడు ఎన్నో జోకులు చెప్పిండు. దోమకత చెప్పితేనైతే నవ్వనోళ్లు లేరు. గమ్మతి గమ్మతి పాటలు గట్టిండు. 'అడ్డెనుక బుడ్డెనుక రాంతాతా... నీ గడ్డంల నా...' మోటు పాట వాడితే నవ్వుడే నవ్వుడు.

మా మ్యాల్లంల పాటలు పాడేటోళ్లకు తక్కువేంలేదు. ఏ రాగమంటే ఆ రాగం. ఏ పాటంటే ఆ పాట. ఏ తరీఖంటే ఆ తరీఖన ఎత్తుతరు. దించుతరు. రాగం మీదనే జనాలను గొడగొడ ఏడిపిత్తరు. ఇప్పుడు మాకు కావలిసింది నవ్విచ్చే మనిషి. కొండం రాజయ్యకు సరి సమానమైన మనిషి మా మ్యాల్లంల ఎవలూ లేరు.

దుఖసారముండే బాలనాగమ్మ ఆటను జోకులు చెప్పి మంచిపేరు తెచ్చుకున్నరు

వాళ్లు. అదే ఆటను ఆడి జనాలను నవ్విచ్చి, ఏడిపిచ్చి మెప్పిచ్చి ఆటంటే ఇట్ల ఆడాలెనని పేరు తెచ్చుకుని, వాళ్లను పడగొట్టాలని మా కొండయమామ ప్లాను. అనుకున్నట్టుగనే బాల నాగమ్మ నాటుకం నేర్చినం. అది యక్షగానం. కానీ నాటుకం స్టైల్ తీసినం. పాటలను ఆట తాళం నుంచి రూపక తాళానికి తెచ్చినం.

అప్పుడే ఎంకట్రెడ్డి బిడ్డలగ్గమైంది. దాసు చిన్నాయిన కొండయమామ ఇద్దరూ ఎంకట్రెడ్డి దగ్గరికిపోయి 'పటేలా మీరు ఇంతటోళ్లు అంతటోళ్లని' బత్తిగొట్టి ఆటను ఖాయం జేసింద్రు. మూడు తొవ్వలకాడ ఆట వెయ్యిమని ఇన్నూట పదారు రూపాయలు ఇచ్చిండు పటేలు.

మాకు మంచి చాన్సు దొరికింది. ఆటను మంచిగా ఆడి మేమంటే ఏమిటో చూపియ్యాలనుకున్నం. కానీ మాకు జోకర్ ఏశం తక్కువుందికదా! అన్నారం రెడ్డిపేటనుంచి ఇరువై రూపాయలిత్తమని ఒక జోకర్ ఏశకాన్ని తోలుకచ్చినం. అతని జాడ మా పంతులే చెప్పిండు. వాళ్లకు గూడా ఒక మ్యాల్లముందట. దాంట్లో ఈయన్నే పర్మినెంటు బుడ్డెనుకాడట. బాలనాగమ్మ ఆటను మత్తుసార్లు ఆడింద్రట వాళ్లు.

ఆటలో కొండయ మామది మాయల పక్కీరు ఏశం. నేను బాలవద్దిరాజును. దాసు చిన్నాయిన కార్యవద్దిరాజు. కొండయమామ ఏశంకోసమే కర్రెకుక్కను పెంచుకున్నడు. అది కార్తీక పున్నమి సందు. వానలు గుంజుకున్నయి. సలికాలం మొదలు కాలేదు. ముందటి చేన్లు కోతకచ్చినయి. ఇంకా కోతలు పట్టలేదు.

పీరీల మసీదు ముందు స్టేజి వేసినం. ఈ నడుమ మైకులేకుంటే ఆట సాగుతలేదు. అందుకని మైకు తెచ్చినం. గడీల టికెటు పెట్టి ఆడితేనే అడ్విటేజ్ జేత్తం. బజార్ల ఆడితే అడ్విటేజుండది.

ఏమో అనుకున్నంగనీ కొత్త బుడ్డెనుకాడు అనుకున్నదానికంటే ఎక్కువనే చేసిండు. 'దగ్గువడిశం పట్టింది అవ్వలారా నా దగ్గరికి రాకుండ్రి అవ్వలారా' అన్న పాట వాడితే జనం నవ్వుడేగాదు. భూలచ్చిమిదేవికి పాము కుట్టినప్పుడు జనం ఏడ్సుడే గాదు. నడుమ నడుమ బుడ్డెనుకాడు చెప్పే పిట్టకతలకు మేమే నవ్వును ఆపుకోక పోయినం. ఇది జూసి ఇంకా ఎక్కువ జోకులు చెప్పుడు వెట్టిండు బుడ్డెనుకాడు.

ఆడోల్లకు అతుక్కుంటది. మొగోళ్లకు యాలాడుతది. ఏంటిదని శాత్రం చెప్పి చెలికత్తె ఏశమేసిన చంద్రంను ఆటాడిచ్చిండు. రాణి సంతానం అయితలేదంటే వంద చెట్లపేర్లను గడగడ సదివి దంచుకుని కషాయం తాగుమన్నడు.

రాణికి సంతానం కలిగినప్పుడు 'జో అచ్చుతానంద జోజో ముకుందా... రార

పరమానంద రామగోవిందా... అటుముట్ట ఇటుముట్ట నీకు కిసరు వెట్ట. మల్లచ్చె పండుక్కు నిను బొందవెట్ట' అని పాడితే జనం నవ్వుడే నవ్వుడు.

మాయల పక్కీరు ఏశం వచ్చింది. ఎంబడి డింగిరి గాడుండాలె. బుడ్డెనుకాడే డింగిరిగాడు. అక్కడ మాయల పక్కీరు డింగిరిగాన్ని 'సురాపానం తేరా... సేవిద్దాం' అనాలె. డింగిరిగాడు రెండు సీసాలు తెచ్చి ఒకటి పక్కీరుకిచ్చి ఇంకొకటి తను తాగాలె. ఈ బుడ్డెనుకానికి సార తాగే అలువాటుందట. ముందుగనే ఒక సీసల సార తెచ్చుకుని దాచి పెట్టుకున్నడట. ఈ సంగతి మాకు తెలువది.

ఎప్పుడైతే కొండయమామ 'సురాపానం' అన్నడో అప్పుడే బుడ్డెనుకాడు సారా సీస తను తీసుకుని నీళ్ల సీసను మామకిచ్చిండు. ఇద్దరూ యాక్షన్ జేసుకుంట తాగిండ్రు. బుడ్డెనుకాడు సొలుగుతుంటే అందరూ యాక్షనే అనుకున్నరు. తత్తర బిత్తర మాట్లాడుతుంటే కావాలనే మాట్లాడుతున్నడనుకున్నరు. కొండయమామనైతే 'అరే అచ్చం తాగినోడు మాట్లాడినట్టే మాట్లాడుతున్నడు' అనుకున్నడట.

ఎప్పుడైతే బుడ్డెనుకానికి కడుపుల సారవడ్డదో అప్పుడు మాటనే వేరయింది. అన్నీ మోటు మాటలే మాట్లాడుతండు. 'పోరగండ్లు రా... పోరగండ్లురా.. పోరగండ్ల...' అని ఓ బూతు పాటను అందుకున్నడు. బుడ్డెనుకాన్ని ఎవలూ తప్పువట్టరు. ఏమాట మాట్లాడినా నవ్వుతరు. ఈ పాట విని జనం గూడా నవ్వుతండ్రు. కొందరు మాత్రం తిడుతుండ్రు.

ఆట సాగుతుంది. మాయల పక్కీరు బాలనాగమ్మను కుక్కను చేసుకుని వచ్చిండు. అప్పటికి మా ఆట మోత మోగుతుంది. తాగింది నెత్తికెక్కినంక బుడ్డెనుకాడు ఏదేదో అంటుండు. అడ్డం బడుతుండు. అందరూ అదంతా యాక్షనే అనుకుంటుండ్రు.

కొండయమామ స్టేజి మీదికి వచ్చిండు. ఎంబడ కర్రెకుక్క ఉంది. కుక్కను గొలుసుపెట్టి చేతులపట్టుకున్నడు. 'ఒరే డింగిరీ అని పిలిచిండు.

'క్యాహోనా పక్కీర్ సాబ్' అని వచ్చిండు జోకర్.

"ఒరే డింగిరీ.. ఇదిగోరా బాలనాగమ్మను తెచ్చిన. ఎంత అందంగా ఉందో చూడు" అన్నడు మామ కుక్కను చూయించుతూ.

"ఓయ్. ఇది నాగమ్మనా... ఈ కర్రెకుక్క బాలనాగమ్మనా.. క్యా పక్కీర్ సాబ్... జూటా బోల్‌రాక్యా" అన్నడు జోకర్.

"కాదురా... నిజంగనే బాలనాగమ్మను తెచ్చిన. ఒకసారి మంచిగ సూడు." పక్కీరు నవ్వుతూ అన్నడు.

జోకర్ గాడు కుక్కసుట్టూ రెండుసుట్లు తిరిగిండు. 'ఇది నాగమ్మనా.. నిజంగ నాగమ్మనా... నాగమ్మ... ఓ నాగమ్మ.. నీ మొఖమేది నాగమ్మా... నీ ముక్కేది నాగమ్మా.... నీ అందమేది నాగమ్మా...' అంటూ కర్రెకుక్కను తోకవట్టుకుని పీకిండు. చెవులు వట్టుకుని ఊపిండు. బూరు వట్టుకుని ఎగిరిండు. అందరూ నవ్వుడే నవ్వుడు.

అది అసలే మందకాడి కుక్క. నక్కలను తోడేళ్లను గెదిమి మందకావలి కాసింది. బలంగా గెచ్చుకుగెచ్చుంది. రోజు మూడు పూటల తిండి పెట్టుట్ల మామతోని తిరుగుతుందిగనీ అది అడివిపొంట తిరిగేదే! మొదలు మొదలు తోక పీకుతుంటే కుయ్ కుయ్మని వట్టిగనే ఉంది. జనం నవ్వుతుంటే బుడ్డెనుకాడు ఇంకా గట్టిగ పీకిండు.

కుక్కకు తిక్కలేసినట్టుంది. రెండు కాళ్లమీద 'భౌ' మని లేచింది. బుడ్డెనుకాన్ని అందుకుంది. అంగిని చీరుకలు చీరింది. మీదికి కలెవడ్డది. వాడు కింద అది మీద. 'బౌ బౌ' మనుకుంట పిక్కలు అందుకుంది. ఇదంతా సూత్తుండగనే జరిగిపోయింది. పరుదాసందుల నుంచి మేము సూత్తనే ఉన్నం. కుక్క గొలుసు కొండయమామ చేతులనే ఉంది.

బుడ్డెనుకాడు ఒక్కటే మొత్తుకునుడు. లాగుమొత్తం నానింది. ఆఖరుకు కొండయమామనే గొలుసువట్టి కుక్కను గుంజిండు. బలంగా గుంజినా రాలేదు. పరుదా ఎనుకన ఉన్నోళ్లు ఇద్దరు ముందుకురికి గుంజింద్రు. అప్పటికి జోకర్ గాడు పొట్టుపొట్టయిండు. తాగినదంతా దిగిపోయింది. కుక్కను గెదుముడు గెదిమితే మందిలనుంచి బయటకురికింది.

జనమంతా లేచి స్టేజి దగ్గరికచ్చింద్రు. కేకలు బొబ్బలు. బుడ్డెనుకాని పెయ్యంతా రక్తమే. బట్టలన్నీ రక్తమే! చేతులది చేతులనే క్యాల్లిదప్పిండు బుడ్డెనుకాడు. ఆ రక్తాన్ని చూస్తే మాకే భయమేసింది. ఆట ఎటువోయిందో, బాగోతమెటుపోయిందో, రాత్రికి రాత్రే దవాఖానకు తీసుకపోయినం.

కుక్కకాటుకు మందులు, మంత్రాలు, కారం మెతుకులు, బొడ్డు సుట్టు సూదులు. పత్తెంగట్టుడు చెట్లమందులు పోసుడు... బుడ్డెనుకాడు మందిల కలువడానికి ఆరునెల్లు పట్టింది.

ఈ మందులు గోళీల ఖర్చంతా మామీదనే రుద్దాలని చూసింద్రు. కానీ బుడ్డెనుకాడు నియ్యతు మనిషి. తప్పంతా తనదేనని సారా తాగుట్లనే క్యాల్లిదప్పి ఇంతపని జరిగిందని చెప్పిండు. అంతవరుదాక వాడు సారా తాగిండని మాకు తెలువనే తెలువది.